

Андона да извѣсти на приятелитѣ си, на познатитѣ си въ града, да присѣтствуватъ на *тайно събрание* въ неговата къща.

Събраието.

Андонъ Кутевъ по настояването на Икономовъ и на вѣйводата, зае се да повика приятелитѣ си на *тайно събрание*. Деньтъ бѣше 14 Мартъ вечерята. Погани мнозина отъ приятелитѣ си на които имаше най-голяма довѣрчивостъ. Поканата му се отзова, ако не отрицателно, то съ бавностъ и нерѣшителностъ, като всекой отдаваше вината на незгоднитѣ обстоятелства подъ които се намираше българскиятъ народъ, особено въ градътъ Сливень, дѣто турското население бѣ, по онова врѣме, доста значително. Той употреби всевъзможни старания, до дѣ ги убѣди. Когато вече се рѣшиха нѣколцина отъ прѣдизвѣстенитѣ да присѣтствуватъ на *събраието*, каза имъ прѣдварително да знаятъ, че нѣжната върта ще бѣде затворена и незаклучена; извѣстенитѣ безъ да хлопатъ ще влизатъ и ще се установяватъ у градината въ дворѣтъ. Йоще прѣзъ деньтъ бѣха дошли: Нено и Георги Киряковъ, които се разговаряха въ градината да причакватъ другитѣ, които щѣха да дойдатъ. Това се правеше съ цель да неби нѣкой непознатъ, или отъ съседитѣ хлѣтне при скрититѣ въ стаята. За тѣзи цель двамината стояха въ градината и като мръкна, влѣзоха въ една отъ долнитѣ стаи на къщата и тамъ причакваха поканенитѣ. Слѣдъ малко пристигнаха: Димитъръ Кукумявковъ и Петръ Кара Костовъ и малко подиръ тѣхъ дойде и Димитъръ Събевъ. Очакваше се да дойдатъ и други отъ прѣдизвѣстенитѣ; но като бѣ късно, часѣтъ три и половина по турски, прѣкъсна се надѣждата за идване на други. Андонъ, който посрѣщаше поканени-